

ת"פ 63441/10/20 - מדינת ישראל - אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין - חקירות מרכז מדור תביעות נגד מ.א.י. שרותי תחבורה לתיירים בע"מ, משה יוסף

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 63441-10-20 אגף מס הכנסה ומיסוי
מקרקעין - חקירות מרכז מדור תביעות נ' מ.א.י.
שרותי תחבורה לתיירים בע"מ ואח'

בפני
בעניין:
המאשימה
מכבוד השופטת זהר דיבון סגל
מדינת ישראל - אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין -
חקירות מרכז מדור תביעות ע"י ב"כ עוה"ד שחר ששון
מע"מ רחובות - היחידה המשפטית מחוז מרכז
ע"י ב"כ עוה"ד מרלן אלוהאב

הנאשמים

1. מ.א.י. שרותי תחבורה לתיירים בע"מ
  2. משה יוסף
- ע"י ב"כ עוה"ד עדי ארליך

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם בביצוע 5 עבירות של אי העברת מס שנוכה במועד לפי סעיף 219 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], (להלן: פקודת מס הכנסה או הפקודה), בקשר עם סעיפים 117, 222 ו-224א לפקודה, אי קיום דרישה - עבירה לפי סעיף 216 לפקודה בקשר עם סעיף 135(1) לפקודה ו-47 עבירות של הוצאת חשבונית מס ללא תשלום המס הכלול בה במועד, לפי סעיף 117(א)(14) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו-1975 (להלן: חוק המע"מ).

עובדות כתב האישום המתוקן

2. הנאשמת היא חברה פרטית אשר הוקמה ביום 21.02.2017, נרשמה כ"עוסק מורשה". תחום עיסוקה היה מתן שירותי הסעות לתלמידים וטיולים. נאשם 2 שימש כמנהלה הפעיל של הנאשמת. לפי המתואר באישום ראשון - חמישי, הנאשמים ניכו מס במקור, ממשכורות ושלא ממשכורות, ששולמו על ידי הנאשמת 1. זאת בתקופה שבין החודשים 02/2019-06/2019. כמו כן, לא שילמו לפקיד השומה את המס שניכו בסך ₪ 175,404, זאת ללא הצדק סביר. לפי המתואר באישום השישי לא קיים הנאשם דרישה הכלולה בהודעה שניתנה לו לפי הפקודה ולא הגיש במועד לפקיד השומה הצהרת הון ליום 31/12/2017, זאת בלי סיבה מספקת. לפי המתואר באישום השביעי בתקופה שבין 1.7.2019 ועד 31.8.2019 או סמוך לכך, הוציאו הנאשמים 47 חשבוניות מס בסך של ₪ 1,735,120 ולא שילמו את סכום המע"מ הכלול בחשבוניות המס בסך של ₪ 252,112.

טיעוני הצדדים לעונש

3. באת כוח המאשימה מטעם מע"מ עמדה בטיעוניה על הפגיעה בערכים המוגנים ובהם פגיעה בקופת המדינה, פגיעה בשיווין חלוקת נטל המס, אפקטיביות מערכת המס ופגיעה ביכולתן של רשויות המס לתכנן את הליכי

הגבייה. חומרה יתרה ביקשה לייחס לביצוע עבירות גם לפי חוק המע"מ וגם לפי פקודת מס ההכנסה. באשר לעבירות המע"מ נטען כי לא מדובר בעבירות מנהליות, אלא בכספים המוחזקים בידי הנישום בנאמנות ואי העברתם לקופת המיסים שקולה לגזלת כספי הציבור. לנאשם הייתה הזדמנות להימנע ממעשיו, אך חרף זאת המשיך לבסס את פעילותו הכספית על כספים שאינם שייכים לו. לסיכום הפנתה לנזק שנגרם לקופת המדינה בסך 252,112 ₪ בתיק המע"מ ובסך 175,404 ₪ בתיק מס הכנסה. מטעמים אלו עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 4 ל-12 חודשים לצד ענישה נלווית. עמדתה תמכה בפסיקה.

4. אשר לקביעת העונש בגדרי המתחם הפנתה המאשימה להרשעות הקודמות (טעת/1) ולא הסרת המחדלים. הודגש כי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מס היא מחמירה, וכי נקבע לא אחת שיש למצות את הדין עם העבריינים בעונשי מאסר בפועל שילוו בקנס כספי תוך מתן משקל בכורה לשיקולי הרתעה והעדפתם על נסיבות אישיות או מצוקה כלכלית.

5. בהינתן אלו, ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בגבול העליון של המתחם ולהשית על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי והתחייבות. באשר לנאשמת, ביקשה באת כוח המאשימה, כי ייגזר קנס סמלי.

6. באת כוח הנאשם טענה כי המתחם לו עותרת המאשימה מחמיר יתר על המידה ואינו הולם את נסיבות ביצוע העבירה ואף לא את מדיניות הענישה הנהוגה. בתוך כך נטען כי הרקע לביצוע העבירות הוא הסתבכות כלכלית ולא רצון להונות את רשויות המס. שכן הנאשם החל לעסוק בתחום ההסעות עם שחרורו, ובשלב מסוים נקשר בחוזה שהיה אמור לספק עבודה בהיקף ניכר יותר מזה שסופק בפועל. כמו כן ומכיוון שנטל התחייבויות כספיות, נקלע לחובות. עוד נטען כי העבירה המפורטת באישום השישי היא עבירה "טכנית" ובמדרג חומרה נמוך באופן יחסי. באשר לאישום השביעי, ביקשה שלא לתת משקל לריבוי העבירות שכן בנקל הייתה המאשימה יכולה לייחס לנאשמים עבירות של אי דיווח באשר לחודשים אלו, בפרט שהמסמכים הרלבנטיים הועברו לרשויות המס. מכאן ביקשה לטעון כי הנזק המתואר בכתב האישום אינו מגלם את הנזק שנגרם בפועל וממילא הוא אינו רב. מטעמים אלו סבורה באת כוח הנאשם כי יש לקבוע את מתחם הענישה בין מאסר מותנה ועד לשבעה חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נוספים. בטעוניה הפנתה לפסיקה התומכת בעמדתה תוך שביקשה להדגיש כי הפסיקה ביחס לעבירה בה הורשעו הנאשמים באישום השביעי, מעטה.

7. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם, הפנתה באת כוח הנאשם לגילו של הנאשם, היותו אב לארבעה ילדים, ההודאה בהזדמנות הראשונה והחיסכון בזמן שיפוטי, מצבו הכלכלי הירוד, המאמצים הרבים שמשקיע לכיסוי החובות שצבר והפגיעה הצפויה בו ובבני משפחתו כתוצאה מהשתת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. מטעמים אלו ביקשה באת כוח הנאשם להשית על הנאשם עונש מתון.

8. הנאשם בדברו האחרון אמר את הדברים הבאים: "אני מבין את המצב שאני נמצא בו, אני מבין את ההתנהלות שהתנהלתי בה שהיא לא תקינה. עבדתי בסה"כ כנהג מונית ולהפעיל חברה היה משהו שהוא גדול עליי, אני נמצא בקריסה כלכלית, פשיטת רגל, יש לי 2 חיילים שאני לא מצליח לעזור להם כרגע בכלום ותינוק שנולד כרגע. אבקש הקלה בעונש ולהתחשב".

9. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה.

10. אפשר להצביע על שורה של ערכים חברתיים מוגנים שנפגעו בעקבות מעשיהם של הנאשמים, ובהם פגיעה בקופה הציבורית ולצידה פגיעה בכל אחד ואחד מאזרחיה ופגיעה בשוויון בנטל תשלום המיסים. בנוסף, עבירות המס המיוחסות לנאשמים פוגעות בשיטת הגבייה וביכולת פיקוח הרשות לצד אמון הניתן בנישומים בהתאם לשיטת המס הנוהגת.

11. בית המשפט העליון קבע לא אחת כי אופיין של עבירות המס מחייב נקיטת יד קשה כלפי מבצעה, ובכלל זאת הטלת עונש מאסר בפועל לצד קנסות כבדים כדי להרתיע מפני ביצוע עבירות אלה בעתיד ולבטא את הגמול ההולם על הנזק הרב שהן מסבות לאוצר המדינה ולמנגנון גביית המיסים. הדברים נכונים במיוחד כאשר מחדלי כתב האישום לא הוסרו. בשיקולי הענישה יובא בחשבון סכום המס שלא הועבר לרשויות, שיטתיות בביצוע העבירות, היקף הנזק שנגרם ונסיבות נוספות. בהקשר זה ראו רע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש לתת לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלו, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאיינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש בעבירות אלה הוא מאסר בפועל".

12. וראו גם רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.2014); רע"פ 1717/14 ליזרוביץ נ' מדינת ישראל (30.3.2014); רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.2013) (להלן: עניין אודיז); רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.7.2013).

13. הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו היא בינונית. הנאשמים ביצעו גם עבירות לפי חוק המע"מ וגם לפי פקודת מס ההכנסה והן נפרשו על פני תקופה שאינה ארוכה באופן יחסי. אמנם לא מדובר בעבירות שקדם להן תכנון מוקדם והן נבעו מתכנון עסקי לקוי שהוביל לקריסה כלכלית. ואולם, אין לפרט זכות לבסס את פעילותו העסקית על כספים שאינם שייכים לו אף בנסיבות של קושי כלכלי (ראו רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.2014)).

14. כעולה מכתב האישום המתוקן הנאשמים לא העבירו מס שניכו ממשכורות לידי רשויות המס וגם לא העבירו את כספי המע"מ אותם קיבלו מלקוחותיהם. באת כוח הנאשמים ביקשה לקבוע כי עבירת אי העברת סכום המע"מ לרשויות מקבילה בחומרתה לעבירות של אי דיווח. דעתי שונה. רף החומרה בין העבירות שונה והנזק הנגרם מאי העברת תשלום המע"מ אינו טכני כלל ועיקר ומביא לחסר של ממש בקופת המדינה. במובן זה גם אי תשלום המע"מ וגם אי העברת מס שנוכה ממשכורות מהווים גניבה לכל דבר ועניין. בשני המקרים כספי המסים מוחזקים בידי הנאשמים בנאמנות והם משמשים כצינור להעברתם לידי רשויות המס והם אינם שייכים להם כלל. המבצע עבירות מעין אלו מפר ברגל גסה את האמון שניתן בו ופוגע בשיטת המיסוי הנהוגה. ראו רע"פ 26/97 לקס נ' מדינת ישראל (22.6.2008),

רע"פ 4844/00 ברקאי נ' מדינת ישראל (9.12.2001) ורע"פ 4323/14 מולדובן נ' מדינת ישראל (26.6.2014).

15. הנזק הכספי שנגרם לקופת המדינה מביצוע עבירות מס ההכנסה והמע"מ במאוחד עומד על סך 427,516 ₪. אלו הם כספי הציבור אשר הנאשמים החזיקו ועודם מחזיקים שנים רבות, ואף שקבלתם במקור היא לצורך העברתם לאוצר המדינה. גם נקיטת ההליך הפלילי לא הביא לתיקון המעשה והמחדל לא הוסר אף לא בחלקו. התייחסות סלחנית לאי-קיום הוראות החוק במקרה זה, עלולה להביא להיעדר המוטיבציה של הציבור משלם המסים לדווח ולשלם מס כנדרש. לא בכדי נקבע כי עבירות המס ככלל מצריכות התייחסות מחמירה ויש לתת בכורה לשיקולי ההרתעה.

16. על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה שעניינה אי-העברת ניכוי מס בהתאם לסעיף 219 לפקודה ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים. חלק מהדוגמאות שיובאו להלן נוגעות לעבירות מס הכנסה ומע"מ במאוחד.

17. עניין אודיז - המבקש הורשע על פי הודאתו בביצוע 15 עבירות של אי-העברת מס שנוכה במועד, 5 עבירות של אי-הגשת דו"חות במועד ו-4 עבירות של אי-הגשת דו"חות אישיים במועד. המבקש נעדר עבר פלילי, מצוי בפשיטת רגל, הסיר את המחדלים ונידון ל-5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, כך גם בקשת רשות ערעור נדחתה.

18. רע"פ 1552/11 לוי נ' מדינת ישראל (9.2.2011) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש, בעל עבר פלילי אשר הורשע ב-6 עבירות של אי-תשלום מס שנוכה על סך 153,924 ₪ וכן בביצוע עבירה של אי-הגשת דו"ח במועד. בית משפט השלום גזר על הנאשם שנת מאסר, מאסר מותנה וקנס בסך של 180,000 ₪. לאחר הערעור לבית המשפט המחוזי הוסר המחדל. ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, ותקופת המאסר הועמדה על 8 חודשים והקנס הועמד על סך של 80,000 ₪. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

19. עפ"ג 16811-10-16 (מחוזי מרכז) מדינת ישראל נ' מצלאוי (19.3.2017) - נאשם הורשע ב-30 עבירות של אי-הגשת דוחות למע"מ בסכום מס בסך 1,366,671 ₪ ובעבירות ניכויים בסך 166,242 ₪ (רק חלק מהמחדלים הוסרו). נקבע מתחם ענישה בין מאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים, הנאשם נידון ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 120,000 ₪ ורכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי לא התערב בעונש המאסר בעבודות שירות שהוטל על הנאשם, אך עמד על חשיבות הסרת המחדלים ועל ניסיונות לעשות כן אף אם אינם מסתייעים באופן מלא.

20. עפ"ג 38717-12-20 (מחוזי מרכז) קפלינסקי נ' מדינת ישראל (21.2.2021) - הנאשם הורשע ב-3 עבירות של אי-הגשת דוחות מע"מ במועד, 3 עבירות של אי-הגשת דוחות למס הכנסה ו-10 עבירות ניכויים בסך 1,086,656 ₪. הנאשם נידון הנאשם ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי מצא להקל בגובה הקנס שנקבע, אך לא התערב בעונש המאסר בעבודות שירות שהוטל על הנאשם.

21. ת"פ 17979-12-15 מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נ' גרף פרויקטים 2009 בע"מ (31.1.2018) - נאשם נעדר עבר פלילי שביצע 5 עבירות של אי-העברת מס שנוכה בסך של 62,000 ₪. מחדלים לא הוסרו, למעט סך של 10,000 ₪. נקבע מתחם העונש בין מאסר על תנאי ל-7 חודשי מאסר, קנס והתחייבות. אשר לקנס נקבע כי זה נע בין אלפי שקלים ל-20,000 ₪. בסופו של דבר, נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס והתחייבות.

22. ת"פ 64248-03-17 מדינת ישראל נ' ריבר נודלס בר (תל אביב) בע"מ (9.7.2018) - נאשם נעדר עבר פלילי הורשע ב-3 עבירות של אי-הגשת דין וחשבון במועד וב-2 עבירות של אי-תשלום מס שנוכה, בסך של 34,918 ₪. נקבע מתחם ענישה בגין שתי עבירות של אי-תשלום מס שנוכה בין מאסר על תנאי לבין 9 חודשי מאסר בפועל ומתחם הקנס בין 1,000 ₪ ל-3,000 ₪. על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס והתחייבות.
23. ראו גם ת"פ 49379-08-17 (ת"א) מדינת ישראל נ' יצחק לאמור (3.5.2019); ת"פ 39579-10-15 (ת"א) מדינת ישראל נ' דרונט (22.9.2019); ת"פ 17142-03-15 (כפר סבא) מדינת ישראל נ' אילן פודגייץ (6.9.2017); ת"פ 53289-12-16 (ת"א) מדינת ישראל נ' מתאים לי חנויות (1997) בע"מ (6.9.2020); ת"פ 10777-03-14 (נתניה) מדינת ישראל נ' מהדרין קולין בע"מ (31.12.2015). לרשימה ארוכה זו אצרף את הפסיקה שהוצגה על ידי ההגנה המלמדת כי ליבת הפסיקה היא עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.
24. באשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של הוצאת חשבוניות מבלי לשלם את המס בגינן, אכן כטענת באת כוח הנאשם הפסיקה בעבירות אלו אינה רבה. ולרוב נלוות לעבירות מעין אלו עבירות חמורות יותר כגון מסירת ידיעה כוזבת במטרה לחמוק מתשלום מס או שימוש בתחבולה. במקרים אלו מדיניות הענישה הננקטת מחמירה ובהרבה. עם זאת, ברי כי הענישה בעבירות אלו מחמירה יותר בהשוואה לעבירות המנהליות העוסקות "רק" באי הגשת דוחות במועד. להלן פסקי הדין אותם מצאתי כרלבנטיים לענייננו.
25. ע"פ 56826-08-21 אלהואשלה נ' מדינת ישראל (2.3.2022) - הנאשם הורשע על פי הודאתו ב-20 עבירות של הוצאת חשבונית מס מבלי לשלם את המס הכלול בה ו-27 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד. סך התשלומים אשר לא שולמו בגין חשבוניות שהוצאו, באישום הראשון ובאישום השלישי, בערכי קרן הוא- 261,509 ₪. נקבע מתחם ענישה 12-24 חודשים. בית המשפט גזר על הנאשם 14 חודשי מאסר (הכוללים מאסר מותנה שהופעל בחופף בשל חלוף הזמן והשיהוי מיום ביצוע העבירה), מאסר מותנה קנס והתחייבות. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.
26. ע"פ 14978-05-15 מדינת ישראל נ' יהל ואחרים (15.6.2015) - הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות של הוצאת חשבוניות מס ואי תשלום מס הכלול בחשבוניות, מסירת דוחות כוזבים במטרה לחמוק מתשלום מס ושימוש בתחבולה במטרה לחמוק ממס - סכום המחדל עמד על 827,444 ₪ וניכוי תשומות בסך של 281,917 ₪. הנאשם הסיר חלק מהמחדל. מתחם ענישה נקבע 6-18 חודשים וענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסך של 200,000 ₪. בית המשפט המחוזי אישר את ההסכמות שגיבשו הצדדים לפיהן יוחזר סכום נוסף של 200,000 ₪ והקנס יעמוד על 41,500 ₪.
27. ת.פ 37024-12-20 מדינת ישראל נ' אלחזוב (4.4.2022) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהוצאת 84 חשבוניות מס בהיקף כולל של 4,983,989 ₪ ולא שילם את רכיב המס בסך של 724,380 ₪. הנאשם לא הסיר את המחדל. נקבע מתחם ענישה בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר לצד רכיבים נוספים. בית המשפט גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה קנס והתחייבות.
28. ת.פ 62519-10-17 מדינת ישראל נ' פאג'י (5.4.2021) - הנאשם הורשע בעשר עבירות של מסירת ידיעה כוזבת, הוצאת 16 חשבוניות מס ללא תשלום המס הכלול בהן ואשתי עבירות של אי הגשת דוח במועד. סכום המחדל עולה על 570,000 ₪. נקבע מתחם ענישה 6-20 חודשים וענישה נלווית. המחדל לא הוסר. בית המשפט גזר על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות מאסר מותנה וקנס.

29. נוכח המפורט, תוך שנתתי דעתי למדיניות הענישה הנוהגת, לערכים החברתיים שבהם פגע הנאשם, לנסיבות ביצוע העבירות ובהתאם לסעיף 40ג בחוק העונשין אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירות המע"מ והמס במאוחד הוא בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

30. כמו כן, בסוג זה של עבירות נודעת חשיבות ממשית לענישה כספית הולמת אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית בצד ביצוען של העבירות. שיעור הקנס מושפע מהסכומים מושא כתב האישום ומהשיטתיות שבביצוע העבירות. בעת קביעת המתחם יש להידרש אף ליכולתו הכלכלית של הנאשם. בנסיבות העניין בנוגע לעבירות המע"מ והמס במאוחד מצאתי לקבוע את מתחם הקנס בין 2,000 ₪ ל-10,000 ₪.

קביעת העונש בתוך המתחם

31. הצדדים לא טענו, ובצדק, לקיומן של נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם (לקולה או לחומרה). לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות (סעיף 40יא' לחוק העונשין) כדלקמן:

32. הנאשם יליד 1971, גרוש ואב לארבעה ילדים, 3 בגירים ולאחרונה נולד בן מבת זוג עמה מתגורר בשכירות בבת ים. הנאשם השלים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא. מזה כ-20 שנה עובד בתחום ההסעות, נהג אוטובוס ומונית, מחצית מהזמן עצמאי. בשנתיים האחרונות עובד כנהג אוטובוס שכיר וכן עובד בחברה לממכר מוצרי סולר. לחובת הנאשם הרשעות קודמות שהתיישנו, אך לא נמחקו מהרישום (טעת/1).

33. הנאשם הודה, נטל אחריות מלאה על מעשיו, חסך זמן שיפוטי ניכר ויש לזקוף זאת לזכותו. עם זאת, חרף חלוף הזמן וההזדמנויות שניתנו בידי הנאשם הוא לא פעל לתיקון תוצאות העבירה ולא פעל לפצות את מדינת ישראל על סכומי הכסף שנטל וגזל מקופת המדינה ומהציבור בכללותו, והוא גם לא הראה מאמץ להסיר את המחדלים. ולכן לא זכאי להקלה הניתנת למי שמסר את המחדל ומשיב את הגזלה באופן שיש בו ללמד על חרטה כנה ואמיתית.

34. מצבו הכלכלי הירוד של הנאשם כמו גם העובדה כי ניתן צו פתיחת הליכים נגד הנאשמת והיא נמצאת בהליכי פירוק, יובאו בחשבון. בהקשר זה נתתי דעתי לעמדת הממונה על הליכי הפירוק אשר ציין כי נגד הנאשמת הוגשו 37 תביעות חוב על סך כולל של 9,577,264 ₪, קופת הפירוק ריקה ואין נכסים ברי מימוש.

תוצאה

35. לאחר ששקלתי את השיקולים השונים, ותוך מתן בכורה לשיקולי ההרתעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (ראו עניין אודיז ורע"פ 5557/09 שוסטרמן נ' מדינת ישראל (6.7.2009)), אני גוזרת על הנאשמים את העונשים שלהלן:

א. 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 5.1.2023.

ב. על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי העונש ביום 1.5.2023 בשעה 8:00 ביחידה לעבודות השירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת סמים ואלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ג. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה על פי פקודת מס הכנסה או על פי חוק מס ערך מוסף.

ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.5.2023 וב-10 לכל חודש שלאחריו. אם תשלום אחד מן התשלומים לא ייפרע במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי.

ה. הנאשם יתן התחייבות בסך של 10,000 ₪ שלא לעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה על פקודת מס הכנסה או חוק המע"מ. לא יתחייב, ייאסר למשך 30 ימים.

ו. אני גוזרת על הנאשמת קנס סמלי בסך 10 ₪.

צו כללי למוצגים.

עותק גזר הדין יומצא לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ל' שבט תשפ"ג, 21 פברואר 2023, במעמד הצדדים.